

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 240

гр. Стара Загора, 12.02.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и шеста
година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Въззивно частно
гражданско дело № 20265500500095 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.278 във вр. с чл.248, ал.3 от ГПК.

Делото е образувано въз основа на частна жалба вх.№ 37815/16.12.2025г.
от „Ф.И.“ ЕАД, гр.С., против постановеното в з.з. Определение №
3589/10.12.2025г. по приключеното гр.д.№ 2264/2025г. по описа на РС-
Ст.Загора, с което е оставено без уважение молбата от заявителя за изменение
на постановеното по съществото на спора Решение № 1064/27.11.2025г. в
частта му за разноските. Частният жалбоподател твърди, че обжалваното
определение е неправилно и излага своите фактически и правни съображения
за това. Моли съда като вземе предвид изложеното, да отмени определение №
3589 от 10.12.2025г. по гр.д. № 2264/2025г. на РС – Стара Загора и да уважи
молбата им по чл.248 ГПК за изменение на Решение № 1064 от 27.11.2025г. по
същото дело в частта разноските.

В законния 1- седмичен срок за отговор на тази частната жалба такъв е
подаден от ищеца Д. Д. Х. от гр.С.З., с който ч.жалба се оспорва, като
неоснователна и недоказана. Изложени са подробни съображения, че
присъденото адвокатско възнаграждение е съобразено с фактическата и
правна сложност на делото, при правилно прилагане на критериите за
определяне на справедливо адвокатско възнаграждение, изведени в съдебната
практика на СЕС, и намерили отражение в Наредбата за възнагражденията за
адвокатска работа /НВАР/, използвана от съда като критерий при определяне
на адвокатското възнаграждение. Претендира се потвърждаването на
обжалваният съдебен акт, със законните последици.

Въззивният ОС- Ст.Загора, като взе предвид относимите с оглед
характера на настоящото производство оплаквания в ч.жалба, както и
подадения писмен отговор против нея, като се съобрази със събраните по
делото писмени доказателства и с приложимите по казуса материалноправни
и процесуални норми, прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от Решение рег.№ 1064/27.11.2025г., постановено по приключеното гр.д.№ 2264/2025г. по описа на РС- Ст.Загора, по иска на Д. В. Д. против "Ф.И." ЕАД е обявено че, на основание чл.237 от ГПК ищецът не дължи на ответника сумата в размер на 1070, 93 лв., представляваща главница по Договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CREX – 14519774/12.02.2017г., поради погасяване на вземанията по давност.

Ответникът "Ф.И." ЕАД е бил осъден да заплати на ищеца Д. В. Д. сумата от 458 лв. за платена от него ДТ и на адв.М. М. от АК- Ст.Загора за адвокатско възнаграждение в размер на 408 лв., за направени съдебни и деловодни разноски.

Видно от Молба рег.№ 5238/09.09.2025г., подадена от ответника "Ф.И." ЕАД, гр.С. е поискано да се измени постановеното по делото решение в частта за разноските, като се отмени присъденото адвокатско възнаграждение на пълномощника на ищеца. При условия на евентуалност, моли да се намали съществено размера на първоначално присъдените разноски, като излагат своите фактически и правни съображения в тази насока.

От подадения в срок писмен Отговор на подадената молба с правно основание по чл.248 от ГПК от страна на ищеца Д. В. Д. е видно, че е застъпено становище в насока, че подадената молба е неоснователна. Направено е искане да се постанови определение, с което да се остави без уважение депозираната от ответника молба по чл.248 от ГПК за изменение на постановеното по гр.д.№ 2264/2025г. по описа на РС- Ст.Загора Решение № 1064/27.11.2025г., в частта му за разноските.

Видно от Определение рег.№ 3589/10.12.2025г., постановено по това приключено гр.д.№ 2264/2025г. по описа на РС- Ст.Загора е оставена без уважение молбата на "Ф.И." ЕАД, гр.С. за изменение на Решение № 1064/27.11.2025г., постановено по гр.д.№ 2264/2025г. по описа на РС – Стара Загора.

При така установеното, настоящият състав на въззивната инстанция от правна страна приема следното:

Частната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна ответна страна по делото, в изискуемата се писмена форма, против подлежащ на институционален контрол съдебен акт и в законоустановения срок за това, поради което въззивният съд следва да се произнесе по материалноправното оплакване в кръга на своята компетентност, с което е своевременно и надлежно сезиран.

Разгледана по същество ч.жалба се преценява от въззивния съд за неоснователна, поради следните факти, обстоятелства и съображения :

Разгледана по съществото ч.жалба се явява изцяло неоснователна и недоказана, тъй като в случая, за да остави без уважение подадената молба първоинстанционният РС е приел, че в мотивите на съдебното решение е посочено, че ищецът претендира разноски, които съобразно изхода от спора следва да му се присъдят. Разноски в първоинстанционното производство в

полза на ищеца се дължат по общото правило на чл.78, ал.1 от ГПК. Ответникът не би могъл да се ползва от нормативното изключение на чл.78, ал.2 от ГПК, тъй като не са кумулативно налице двете законоустановени предпоставки на горната разпоредба- ответникът да не е станал повод с поведението си за завеждане на делото и едновременно с това да е признал иска против него. В настоящия случай ответникът е дал повод за завеждане на делото, макар да е признал иска, поради което следва да понесе направените по делото разноси, като последици от това. По отношение искането за редуциране размера на присъденото възнаграждение от 458 лв., тъй като в случая след постановеното решение на СЕС от 25.01.2024г. по дело № С-438/2022г. съдебната практика е еднозначна, константна и категорична, че размерите на адвокатските възнаграждения посочени Наредба № 1/2004г. за МРАВ /сега Наредба № 1/09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа - Загл. изм. ДВ бр.14/2025г./, нямат за съда задължителен характер и обвързваща сила за адвокатската работа, а единствено и само могат да служат за някакъв общ ориентир. В конкретния случай присъденото адвокатско възнаграждение е съответно на положения адвокатски труд и клони към минимума, предвиден с оглед на материалния интерес по делото. Участието на пълномощника- адвокат на ищеца по делото е било активно и пълноценно, като своевременно са подавани съответните молби по движението на делото. Още повече, че като краен резултат искът е бил изцяло уважен, което означава също така ефективна адвокатска защита и съдействие за ищцовата страна от пълномощника ѝ - адв.М. от АК- Ст.Загора.

Въззивният съд констатира, че не са налице сочените от ч.жалбоподател пороци на атакуваното Определение.

Поради всички гореизложено ОС- Ст.Загора намира, че процесната ч.жалба се явява изцяло неоснователна и недоказана, че атакуваното с нея първоинстанционно Определение от з.з. е напълно мотивирано, обосновано, законосъобразно и правилно, поради което то ще следва да се потвърди изцяло, ведно със законните последици от това.

В конкретният казус въззивният съд напълно споделя мотивите на първоинстанционния съд, изложени към обжалваното определение и на основание чл.272 от ГПК изцяло препраща към тях.

Въззивното съдебно Определение е окончателно и не подлежи на понататъшно обжалване пред по-горестоящ съд.

Ето защо предвид всичко гореизложено и на осн. чл.248, ал.3 от ГПК, въззивният Окръжен съд- Стара Загора

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Определение № 3589/10.12.2025г. по гр.д.№ 2264/2025г. по описа на РС- Стара Загора.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____